

ת"פ 34661/02 - מדינת ישראל נגד אייד ורני

בית המשפט המחויז בירושלים

ת"פ 14-02-34661 מדינת ישראל נ' ורני(עוצר)
8בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר יעל איגרא

המאשימה

נגד

אייד ורני (עוצר)
ע"י ב"כ עוזר נמיר אדלבו

הנאשם

הכרעת דין

הריאות בתיק זה נשמעו בפני חברי כב' השופט ר' שמיע ז"ל והתיק הועבר לטיפולו לאחר שנשמעו הריאות ולפני המועד שנקבע לשמעית הסיכומיים.

ב"כ הנאשם ביקש, כי אשמע מחדש עדים בשל הצורך בהערכת מהימנותם, אך לאחר ששמעתי את הצדדים ובהתאם לסעיף 233 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], החלמתי לשמע את הסיכומיים וקבעתו, כי אם יתרברר לבהמשך, כי לא אוכל ליתן הכרעת דין בתיק, אהיה מוכן לשקל עמדתי פעם נוספת.

לאחר ששמעתי את הסיכומיים ולאחר שענייתי בחומר הריאות, הגעתו למסקנה, כי אין צורך בשמעתם מחדש של העדים ולפיכך, אגש לכתיבת הכרעת הדיון.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 15.2.14 שהה בישראל ללא היתר. כמו כן, נטען בכתב האישום, כי באותו יום בסמוך לשעה 12:30 שהה המטלון, צלם מארצות הברית, באזורי כנסיית גת שמנים בירושלים כשהוא נושא על גבו תיק שבו מצלמה מסוג ניكون, עדשות מצלמה, טלפון אייפון 5 ואוזניות.

בהמשך כתב האישום נטען, כי לפתע ניגש הנאשם למטלון ובקש ממנו את דרכונו. המטלון סירב והנאמן דחף אותו, בעט במרפקו והמטلون נפל על הרצפה. הנאשם החל לנוף לעבר המטלון במקל ולהאים עליו, עד שהמטلون הושיט לו את דרכונו. הנאשם הוציא מהארנק 300 וכמה מטבעות, משך מהמטلون את התיק והוציא ממנו את המצלמה, עדשות המצלמה, האוזניות והטלפון הנייד וכן כרטיס זיכרון. נטען, כי המטלון ביקש מהנאמן שישיב לו את כרטיסים

עמוד 1

הזכרון, אולם הנאשם סירב והחל לבРОוח. בסופה של דבר, השלים הנאשם את כרטיס הזיכרון והמשיך במנוסה.

בהמשך כתב האישום נטען, כי בשעה 13:15 לערך, זיהו השוטרים רז חסן וואפי פארס את הנאשם על פי תיאור הלבוש באזרע צומת רוקפלר כשהוא אוחז בשקית שחורה (להלן: "**השקייה**"), השוטר רז ניגש אל הנאשם וביקש ממנו להזדהות וה הנאשם בתגובה זרק את השקיה ובה מצלמה, עדשות המצלמה והאוזניות והחל לבРОוח.

הוראות החקיקון שיויחסו לנายนם שוד, ניסיון לשיבוש מהלכי משפט וכניסה לישראל שלא כחוק.

ה הנאשם הודה, כי שהוא בישראל שלא כדין, הסכים כי, המטלון נשדד, אך הכחיש כל קשר לביצוע עבירות השוד וכפועלו יוצא מכך, הכחיש גם את ביצוע עבירות הניסיון לשיבוש מהלכי משפט.

השאלה המרכזית בתיק זה נותרה, אם כן, שאלת הזיהוי.

בתיק זה נשמעה עדותה המוקדמת של התיר. עדות זאת הוסרתה באולם בית המשפט ולפיכך, צפיתי בעדותו של התיר.

בעדותו המוקדמת תיאר התיר/המטלון את שאירוע ליד גת שמנים ולמעשה, חזר על האמור בכתב האישום. לדבריו, ביום שבת 15.2.14 בסביבות השעה 12:15, ראה אדם שלבש מכנסי ג'ינס כחולים, קופזון שחור עם שני פסים צהובים על הזרועות, כובע קופזון על הראש ומשקפיים.

המטלון העיד, כי לאחר שהשודד איים עליו עם מקל מעץ ובעט בו, הוא נתן לשודד שטר של 100 ל"ג ושטר של 200 ל"ג וכי השודד לקח מכיסיו גם 30 או 40 ל"ג במטבעות. לאחר מכן,לקח ממנו השודד את המצלמה מסוג ניكون בצעע שחזור את הפלפון אייפון 5 וכן דיסק קשיח. בסופה של דבר, השודד זרק את הדיסק הקשיח והמטלון אסף אותו.

המטלון המשיך והעיד, כי פנה לאדם הראשון שפגש באזרע וביקש ממנו להזמין משטרה. אחד מהגברים שהיו במקום התקשר למשטרה, אשר הגיעו תוך 10 עד 15 דקות למקום. המטלון מסר בטלפון באמצעות האיש שהתקשר למשטרה את פרטי הלבוש של השודד.

המטלון העיד, כי לא ראה היטב את פניו של השודד, בשים לב לכך, שהשודד הרכיב משקפיים משמש וכובע קופזון.

לשאלת בית המשפט השיב, כי הנאשם בבית המשפט דומה לשודד.

המטלון המשיך והעיד, כי כאשר הגיע לתחנת המשטרה, הציגו בפניו אנשי המשטרה את המצלמה, העדשות, האוזניות והאייפון והוא קיבל אותם בחזרה לאחר שזיהה אותם. הוא ראה גם שטרות ומטבעות, אך הם לא חוזרו לו.

בחקירתו הנגדית השיב, כי מרגע שהתרחש האירוע ועד לרגע שבו נמסר שתפונו את השודד, עברה כחצי שעה (עמ' 11 שורה 22).

המשטרה ערכה למצלון דז"ח מסדר זההו תצלומים (ת/3), כאשר תמונהו של הנאשם הייתה מס' 3.

בסעיף 6 לדז"ח נרשם כדלקמן:

"**המוחה התבונן במערך התצלומים, הצביע על תצלום מס' 3 ואמר: תורגם מאנגלית לעברית על ידי דדי, זה או 3 או 5. הסיבה שאני אומר 3 או 5 בגלל שהם נראהין צעירים. השאר מבוגרים, אבל 5 נראה קצת גדול ו-3 אמרתי אולי כי האיש שראיתי היה בעל עור שחום יותר ו-3 נראה שראשו ארוך.**"

לשאלת ב"כ הנאשם, בעת>Edit המסדר, עוז"ד שי זילברג, השיב, כי יכול להיות שהאדם שudad אותו אינו בין השמונהה.

אקדמי ואמר, כי מצאתי לנכון לשבח את פעילותה הזריזה של המשטרה ובמיוחד את פעילותם של השוטרים שיצאו לשטח כדי לאתר את השודד ואת המצלון.

גם המצלון עצמו העיד, כי היה מופתע מאוד, כאשר הגיע לתחנת המשטרה וראה שם את החפצים שנשדדו ממנו "זה היה מאוד מהר. אני זוכר שהייתי מופתע מהמהירות" (עמ' 11 שורה 26) ובהמשך: "זה נראה לי מאוד מהיר" (עמ' 12 שורה 3).

עד רץ חסן העיד, כי היה בתחנת שלם ביחד עם השוטר ואף פארס עם טירון נוסף שתגברו אותם ובסביבות השעה 13:00 שמעו ברשות הקשר דיווח על חשוד העונה לתיאור מסוים ששdad תיר בગת שמנים "**התיאור היה זקט שחור, קופצין שחור, פסים צהובים, ג'ינס ומשקפיים**" (עמ' 10 שורה 5).

לדבריו, הג'יפ יצא מיד לכיוון מקום האירוע ואז זהה adam העונה לתיאור שנמסר בקשר, כאשר הוא אוחז בשchorה בידו. הנהג, ואף פארס, נשאר ברכב, רץ חסן ירד מהג'יפ ובקש מהשודד תעודת זהה וכך המשיך והעיד: "**הוא זרך את השקית, התחיל לברוח...התבצע מרדף, קופצתי עליו ושם השתלטתי עליו, שמתי לו את הברכ על הגב שהוא לא יקום, הוא התפרק, המשיך להתפרק**" (עמ' 11 שורות 10-14).

לדבריו, פארס הצדיף אליו כדי לאזוק את השודד והטירון שירד יחד עמו מהג'יפ אסף את השקית והביא אותה אליו. רץ המשיך והעיד, כי הוא היה בקשר עין רץ עם הטירון וכי כל המרՃ היה לאורכו כ-7 עד 8 מטרים. כמו כן, העיד, כי מרגע קבלת הדיווח עד מערכו של החשוד חלף זמן קצר מאוד של כשתית דקות.

אין מחלוקת, כי בשקייה השchorה נמצאו המצלמה ודברים נוספים (פרט לכיס וטלפון), שנשדדו מהצלון.

ציוון, כי בשטח לא נערך חיפוש על גופו של הנאשם. הנאשם הובא לתחנת המשטרה ולאחר מכן נמצא הפלאפון מסוג אייפון 5 שנשודד מהმטלון על רצפת הגי'פ מאחור (במקום שישב הנאשם).

לשאלת ב"כ הנאשם, אישר רז חסן, כי הוא אישית לא אסף את השકית השחורה שנזרקה וכי השקית הובאה אליו על ידי הטירון, אשר אמר לו שזו השקית שההaintם זרק (עמ' 22 שורות 34-30).

לשאלת בית המשפט השיב רז חסן, כי הוא אישית ראה את החשוד זורק את השקית, שהובאה אליו על ידי הטירון.

בתשובה לשאלת נספח בחקירה הנגדית, העיד, כי כאשר תפסו את הנאשם היו עליו משקפי משמש, אשר נפלו לאחר שחסן קפץ עליו. כמו כן, העיד, כי שם את המשקפיים באוטה שקיית.

לכך יש להוסיף, כי רז חסן עצמו תפס כסף בארכנקו של הנאשם, כאשר מתברר, כי מדובר כמעט בסכום זהה לסכום שנלקח מהמטלון (לרבות שטר של 100 ₪ ושטר של 200 ₪).

העד ואפי פארס חזר כמעט לחלווטין על עדותו של חברו, דהינו בסביבות השעה 00:13 יצאו השניים בלווית טירון לסריקות ושם זהה הנאשם העונה לתיאור שהתקבל ברשות הקשר המשטרתי.

נקודה חשובה רואיה לצוין הינה, כי בהתאם לעדותו של פארס, אמר לו הנאשם בהיותם בגי'פ את הדברים הבאים:

"בתוך הגי'פ אמר שהשקיית קנה אותה מהחבר שלו, אז שאלתי אותו מה יש בתוך השקיית, אמר לי זה דברים אישיים שקנייתי לחבר. הגענו למחנה אחריה שפתחו את השקיית ובדקו מה שיש בתוכולתה וסגרו אותה בחזרה, הוא טען שהוא לא מכיר את זה. שהוא, זה לא שיר אליו". (עמ' 44 שורות 6-2).

וזכור, כי פארס הוא שאיתר בגי'פ את האייפון שנלקח מהמטלון.

בחקירה הנגדית השיב, כי הגיעו לנאים כחמש דקות מהרגע שנתקבלה הודעה ברשות הקשר.

כמו כן, השיב, כי הטירון הביא את השקיית לפי הוראותיו וכי כל הזמן היה בקשר עין אליו עם השקיית (עמ' 50 שורות 7 עד 11).

פארס שלל את האפשרות שהאייפון נפל מהשקיית תוך כדי הנסיעה וחזר וטען, כי הנאשם אמר לו שקנה את השקיית השחורה ממשהו בהוסיפו: "אני לא ממציא דברים" (עמ' 54 שורה 16).

עד תביעה נוספת, דוד שסון, שכיהן כסיר תיירות באזרע, העיד, כי היה בinidadת סיור שגרתית באזרע הר הצלפים, כאשר שמע בקשר על אירוע השוד. הוא הגיע תוך כ-10 דקות אל המTELון, אשר תיאר בפניו את שאירע.

בהתגעה לתחנה, ביקש שסון מהTELון לתאר את הדברים שנלכו ממנה ולאחר מכן, הציג בפניו את החפצים שנמצאו בשקטה השחורה ואת הפלפון והTELון זיהה אותו בוודאות כחפצים שנלכו ממנה.

ניתן לסכם את פעילותו של עד זה בכך שקיבל דיווח על השוד, הגיע למקום, חבר למTELון, הגיע אליו לתחנת המשטרה ושם ביקש מהTELון לזיהות את החפצים שנפתחו בשקטה (עמ' 72 שורות 14-12).

החקור חסין דלקוי החיזיר למTELון את המוצגים שנפתחו (ת/10). דלקוי גם חקר את הנאשם.

בהודעתו הנאשם מיום 15.2.14 (ת/8), הוא נשאל מה לבש נעצר על ידי השוטרים ותשובתו הייתה: "חולצת שחורה עליה סימנים ירוק בהיר, יש לה כובע ויש לה שרוך, חולצת צמר ומכנסי ג'ינס". בנוסף הבהיר, כי הרכיב משקפיים באותו יום.

בעדותו בבית המשפט הבהיר הנאשם, כי לבש קפוץון וכי היה כובע לראשונה.

לנוכח הסתירה, בעניין הכובע, בין הדברים שמסר הנאשם במשטרה לעדותו בבית המשפט, צפיתי בעוזרת מתורגמנית בית המשפט בחקירהו של הנאשם במשטרה (ת/6), וכן התברר, כי הנאשם אישר בחקירהו, כי היה כובע לראשונה בעת שנעצר על ידי השוטרים.

נושא אחר בו לא דיקrends הנאשם (בלשון המעטה), הייתה טענתו, כי נכנס לישראל שלא כדין ביום 15.2.14, כדי לבקר את אחיו שששה/אושפץ בבית החולים מוקסד באותו יום.

המשטרה בדקה טענה זו, ובהתאם למצור ת/1 מיום 17.2.14, האחראי מטעם הנהלה בשם סלמן בדק את הטענה ומסר, כי אחיו של הנאשם שוחרר בתאריך 14.2.14.

כאשר נחקר הנאשם בנקודה זו, הוא הסביר ותשובתו לא הניחו את הדעת בלשון המעטה.

די לציין, כי הנאשם העיד, כי אחיו נותר בפעם הראשונה בבית החולים מוקסד שבוע לפני כן וכי באותו יום שנכנס לישראל, עשה זאת כדי להביא 1,700 ש"ל למטרו ניתוח נוספים. לדבריו, אימו ומנהל החשבונות היו באותה עת.

דא עק, שה הנאשם לא הביא עדות לא את אימו, לא את אחיו ולא את מנהל החשבונות ואףלו לא המציא קבלה על

בעדותו בבית המשפט הוסיף הנאשם דברים שזכרים לא בא בהודעתו במשטרתו ונימק את בריחתו מהמקום בעובדה שמיד כשהגיעו אליו השוטרים, הם החלו להכוונו.

בהודעתו הראשונה (ת/8) מסר, כי כאשר נתקבש על ידי השוטר להציג תעודת זהה השיב, כי אין לו תעודה מזהה וניסה לבסוף וזאת מאחר שהוא תושב שטחים.

בבית המשפט העיד, כי ברוח בשל המכות שספג בעת שנעצר.

ב"כ הנאשם טען, כי גם הנאשם שיקר בעדותו לגבי סיבת כניסה לארץ, הרי שאין די בשקר זה כדי להביא להרשעתו. כמו כן, טען למחדלי חקירה, תוך שימוש חדש על אי גביות הودעה מהטירון שאסף את השκית ואיליה לkiphet טביעת אצבעות מהפלאפון הנniej ו/או מהמצלמה.

אכן, מן הראי היה לגבות הודעה מאותו טירון, אך גם אם הדבר לא נעשה, הרי שחומר הראיות שהוצג בפני, יש בו כדי להביא להרשעתו של הנאשם באופן חד משמעי.

המדובר בזיהוי ודאי של הנאשם לפי פרטי לבוש מדויקים, זמן קצר מאוד לאחר ביצוע השוד, כאשר שני עדדים רואו אותו זורק שקית ובה חלק מהחפצים הגנובים; האיפון שנשדוד נמצא במקום בו ישב הנאשם בעת שהובא לתחנת המשטרה, בארנקו נמצא כסף התואם לכיסף שנשדוד מהמלון; המתلون זיהה את הנאשם במסדר זיהוי (למרות כל ההסתיגויות), המתلون החחש בעדותו, כי הרכיב משקפים (בניגוד לעדותם של ר' חסן) וכן התקחש לפרט מהותי מההודעה שמסר במשטרתו בעניין הכבוע שכיסה את פניו בעת ביצוע השוד. אין גם להטעם מעדותם של פארס לפיה הנאשם אמר לו שבשકית יש דברים אישיים שקנה מחבר.

לכך יש להוסיף, כי דבריו לעניין ביקור אחיו בבית החולים נמצאו לא מדויקים (בלשון המעתה).

אשר על כן, אני מרשים את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, דהיינו שוד בנגדו לסעיף 402(ב) לחוק העונשין, ניסיון לשיבוש מהלכי משפט בנגדו לסעיף 244 בצוות סעיף 25 לחוק העונשין וכניסה לישראל שלא כחוק, בנגדו לסעיף 12(1) לחוק הכנסתה לישראל, התשי"ב-1952.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ה , 28 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים